కథ

శేషయ్య సన్యాసం

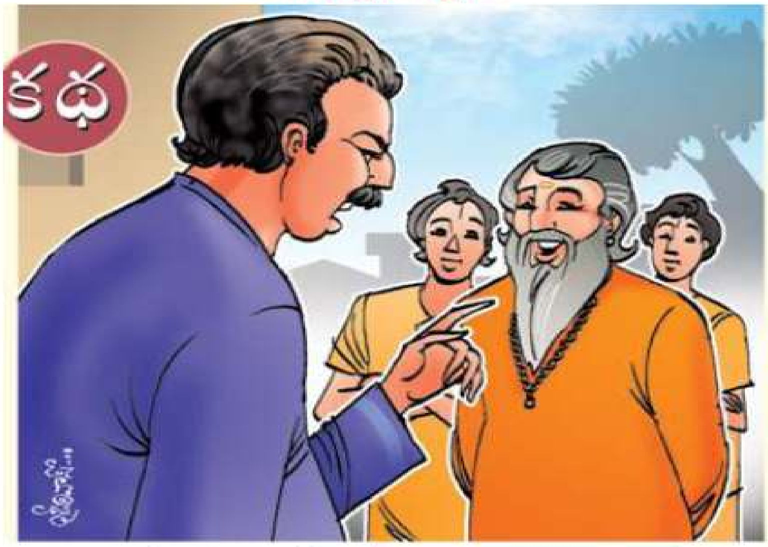

స్వామీ ధర్మానంద దేశ సంచారం చేస్తూ పావనపురానికి వచ్చాడు. ఆ ళ్లోని ధనిక వ్యాపారి శేషయ్య స్వామీజీని తన ఇంట్లో ఉండమని ఆశ్రయం ఇచ్చాడు.

స్వామి ధర్మానంద ప్రవచనాలకు శేషయ్య బాగా ఆకర్షితుయ్యాడు.

'స్వామీ! ఈ ధనం, వస్తువులు, భవ బంధాలు నాకేమీ వద్దు. మీతోపాటే ఉంటాను. మీ శిష్యుడిగా నన్ను స్వీకరించి, సన్యాసం ఇప్పించండి' అని కోరాడు.

'నాయనా సన్యాసాశ్రమం స్వీకరించడంఅంటే మామూలు మాటలు కాదు. ఇన్నాళ్లూ వ్యాపారాల్లో మునిగితేలిన నువ్వు, ఒక్కసారిగా సన్యాసం తీసుకున్నా భగవంతునిపై మనసు లగ్నం చేయలేవు. కొన్నేళ్లు ఆధ్యాత్మిక చింతనతో బాగా సాధన చెయ్యి' అని చెప్పారు స్వామీజీ.

శేషయ్య తన పట్టు విడవలేదు. 'లేదు స్వామీ! నాకిప్పుడు దేనిపైనా వ్యామోహం లేదు. నాకు మీరు తప్పకుండా సన్యాసం ఇప్పించాల్సిందే' అని స్వామీజీని వేడుకున్నాడు.

'సరే! నేను చెప్పినట్టు చెయ్యి. ఇదిగో ఈ మూటలో కొన్ని బంగారు నాణేలు ఉన్నాయి. కొన్ని రోజుల్లో నేను మళ్లీ తిరిగి వస్తాను. ఆ లోపు ఈ మూటని జాగ్రత్తగా దాచిపెట్టు' అని స్వామీజీ భక్తులందరి ముందూ ఆ మూటను శేషయ్యకు ఇచ్చి, తన బృందంతో వెళ్లిపోయారు.

స్వామీజీ వెళ్లిపోగానే శేషయ్య ఆ మూట విప్పాడు. అందులో బంగారు నాణేలేవీ లేవు. గుండ్రని గులకరాళ్లు ఉన్నాయి. అది చూసి శేషయ్యకు కోపం నషాళానికి అంటింది.

'ఈయన వట్టి దొంగ స్వామి. నాణేలని చెప్పి, గులకరాళ్ల మూట ఇస్తాడా!' అంటూ చిందులేశాడు. ధర్మానంద బూటకపు స్వామని, మళ్లీ రికి రాడని ళ్లో ప్రచారం చేశాడు.

నెల తర్వాత ధర్మానంద మళ్లీ పావనపురానికి వచ్చి, నేరుగా శేషయ్య ఇంటికి వెళ్లారు.

ఆయన్ని చూస్తూనే శేషయ్య అంతెత్తున లేచాడు. 'బంగారు నాణేలని చెప్పి గులకరాళ్ల

ఇస్తావా? ఇప్పుడు బంగారు నాణేలు ఏవని నన్ను ఇరకాటంలో పెడదామనుకుంటు న్నావా? ' అంటూ కోపంతో గిపోయాడు.

అప్పుడు ధర్మానంద చిరునవ్వుతో శాంతంగా 'నాయనా! సన్యాసం ఇవ్వమని, ధనం మీద వ్యామోహం లేదని చెప్పావ్. మరి బంగారు నాణేలని చెబితే ఆ మూట ఎందుకు విప్పావ్? అయినా సన్యాసికి బంగారమైనా, గులకరాళ్లైనా ఒకటే. డబ్బు మీద వ్యామోహం నీకింకా తగ్గలేదు. పైగా విపరీతమైన కోపం ఉంది. నా పరీక్షలో నువ్వు ఓడావు' అని శేషయ్యతో నిదానంగా అన్నారు స్వామీజీ. అప్పటికి శేషయ్యకి అసలు సంగతి అర్థమైంది.

'స్వామీ నన్ను క్షమించండి. మీ గురించి తెలియక అలా మాట్లాడాను' అంటూ ధర్మానంద పాదాలపై పడ్డాడు శేషయ్య.

'శాంతంగా ఉండి, పరోపకారం చేస్తూ, ఎవరినీ నిందించకుండా ఉంటే చాలు. నువ్వు సన్యాసం తీసుకోవాల్సిన పనేం లేదు. మొదట నీ స్వభావాన్ని మార్చుకో. సంపాదించిన దాంతో పదిమందికి సాయం చెయ్యి' అని చెప్పి స్వామీజీ వెళ్లిపోయారు.

- ప్రతాప వెంకట సుబ్బరాయుడు